

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 19. Turbæ in Regno Scotiæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

mortis metu promissi sui immemor fuit. Sæcul. XV.
A.C. 1456.
 Visæ etiam fuere inter Florentiam & Senas nubes viginti cubitis a terra sublimes, quæ inter se tam furioso ventorum impetu agitatae propellebantur, ut tectorum montiumque cacumina avellerent, muros dejicerent, atque annosas maxime arbores evulsis radicibus prosternerent, & jumentorum, hominumque corpora non parvis per aera spatiis raptarent.

§. XIX.

Turbæ in Regno Sueciæ.

Christiernus II. Daniæ Rex jam dudum sibi quorundam factionem conciliaverat, quorum ope Sueciæ solium conscendere, ac Carolo VIII, quem infestæ fortunæ calamitas per plures jamjam annos graviter presserat, subrogari molitus est; Ipse quoque Joannes Benedictus Upsalensis Archiepiscopus clandestini hujus consilii fautor, rem adeo secretae gessit, ut nec ipse Carolus, quæ gererentur citius rescisset, quam cum conjuratio hoc anno in apertum erumperet, nec desperatæ causæ ullum remedium afferre possent. Joa. Magn. l. 23.
 Christiernus igitur nullo ferme obnitente Rex coronatur, Carolo in Pologoniam secedere compulso, qui tamen ipsius immodica ambitione sua, qua non solum Clerum, sed & Nobiles sibi offen-

Sæcul. XV. A.C. 1456. fos reddidit, conspirationis ansam dedit, quamvis cetera quidem Rex prudentia, & æquitatis amore summe commendandus esset, hisque egregiis virtutibus satis uberem associasset eruditionem, vastamque Philosophiæ ac Mathematices scientiam adeptus esset. Enimvero tam digni Principis exauctoratio insigne est inconstantis fortunæ exemplum, ac præprimis triste humanæ levitatis rudimentum; Hic enim ab ipso populo ferme unanimi omnium consensu, nec cæco eligentium impetu, ad regni solium evocabatur, imo præcognitis Viri meritis cum omnium applausu electus fuit; quippe jam olim post Ericum III. regnum administrabat. Nihilominus postea populus Carolum solio deturbavit, atque in ejus locum Christophorum de Bavaria suffecit, ubi vero proprio damno facti sui injustitiam edocebatur, eundem Anno Christi millesimo quadringentesimo quadragésimo octavo rursus regno restituit, ut vel maxime propriis suis commodis consulere. In progressu Historiæ nostræ ad Annum Domini millesimum quadringentesimum sexagesimum quartum videbimus, quod idem Carolus denuo, atque secundo regni sui thronum conscenderit.